

ת"פ 25503/11/18 - מדינת ישראל נגד אדי נבואני

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 25503-11-18 מדינת ישראל נ' נבואני
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
בפני כבוד השופטת אביגיל זכריה
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם אדי נבואני
הכרעת דין

כמצוות המחוקק הריני לציין בפתח הכרעת הדין כי מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

בגין האירוע נשוא כתב האישום נשלחה לנאשם הודעת תשלום קנס.

משבחר הנאשם להישפט הוגש כנגדו כתב אישום ביום 12.11.18.

בכתב האישום נטען כי ביום 22.3.17 בשעה 19:06 לערך הושלכה פסולת מחלון רכב שהיה מוחזק באותה עת על ידי הנאשם אל עבר הכביש.

בכך עבר הנאשם על פי הטענה עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים לפי סעיפים 2, 4 ו- 13 (ב) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד והתקנות שהוצאו מכוחו.

הנאשם כפר במיוחס לו והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

מטעם המאשימה העיד נאמן הניקיון שעל בסיס דיווחו נרשם הדו"ח (ת/1) - **מר מורן גת**.

מטעם הנאשם העיד **הנאשם בעצמו**.

לאחר שמיעת הראיות והסיכומים נתנו הצדדים הסכמתם לכך שהכרעת הדין תינתן ותישלח בדואר.

כאמור לאחר שמיעת העדים ובחינת המוצגים שהציגה המאשימה, לא מצאתי כי עלה בידה לעמוד בנטל ההוכחה המוטל עליה וברף הדרוש להוכחת אשמתו של הנאשם.

העד מטעם המאשימה הסביר את אופן ביצוע הדיווח על העבירות לפיו בעבר היו פתקאות שהיה צריך למלא ולשלוח בדואר וכיום הדבר נעשה באמצעות אפליקציה שמקליטה הודעה קולית ולאחריה ממלאים נתונים בדו"ח מקוון.

עוד הסביר כי בשלב מילוי הדו"ח המקוון לעיתים הוא מוסיף פרטים שלא נרשמו בדיווח המקורי. ביחס לאירוע נשוא כתב

האישום אישר כי האירוע היה ב- 22/3/17 אך הדו"ח המקוון מולא ב- 22/4/18.

הדיווח הקולי לא הוצג במעמד הדין ולא הונח הסבר מפי העד מדוע הדו"ח המקוון מולא בשלב כה מאוחר. העד בהגינותו אישר כי אינו זוכר את המקרה הספציפי ואינו יודע לומר מתי הוקלדו על ידו הנתונים ביחס למועד ביצוע העבירה.

חשוב לציין כי נאמן הניקיון עשה רושם טוב בחקירתו בכל הנוגע לעצם האחריות שנטל על עצמו והשיטה בה הוא נוקט בעת דווח על עבירות וכיו"ב.

ואולם, מנגנון הדיווח שלאחר מכן ואופן הצגת הראיות לבית המשפט הוא שמעורר קושי בשים לב לכך שמדובר בהליך בעל אופי פלילי. כבר הובעה ביקורת בפסיקת בתי המשפט השונים בעבר על מנגנון הדיווח והבקרה שמתנהל אודות עבירות מסוג זה וכשלים שונים בהצגת הנתונים לבתי המשפט במסגרת ההליכים.

הראיה שהוגשה בעניינו של הנאשם הינה דו"ח שעל פי הרשום בו מולא בחודש אפריל 2018 דהיינו למעלה משנה לאחר התאונה. הגם שב"כ המאשימה טענה כי מדובר בתאריך הדפסה בלבד הרי שלא עלה בידה להציג תאריך אחר על גבי אותו דו"ח שילמד על מועד עריכתו למעט התאריך הנ"ל.

עוד יצוין כי דו"ח זה איננו חתום על ידי הנאמן הניקיון, שלכאורה ראה את העבירה בעת ביצועה, אלא הוא נסמך על דיווח קולי שעשה נאמן הניקיון במועד ביצוע העבירה.

הדיווח הקולי לא הוצג ולא ניתן לדעת מה הוקלט בו בזמן אמת ומה התווסף לו לאחר מכן.

ממילא לא ניתן לדעת מה מהפרטים הרשומים בדו"ח נוספו על ידי נאמן הניקיון בדיעבד ולא במעמד ביצוע העבירה ונאמן הניקיון בהגינותו אישר זאת בחקירתו.

גם הדיווח המקוון אינו חתום בחתימה אלקטרונית או אחרת ולא ניתן ללמוד ממנו מה נרשם בזמן אמת ומה הושלם במועד אחר, שגם הוא אינו ידוע.

אי הבהירות ביחס לראיה שהוצגה, מועדי עריכתה השונים למול מועד האירוע הנטען, אי קיומו של התייעוד המקורי והטוב ביותר ביחס לאירוע, בשילוב הנתון כי העד מטעם המאשימה הודה בהגינותו כי אינו זוכר את המקרה הספציפי מוביל לקביעה כי אין די ראיות להורות על הרשעת הנאשם ולקביעה כי לא עלה בידי המאשימה בנסיבות העניין לעמוד בנטל ההוכחה המוטל עליה.

לעניין גרסת הנאשם:

הנאשם כאמור כפר במיוחס לו וטען כי הוא אינו מעשן ואינו משליך פסולת וכי הוא עצמו נאמן דיווח לעניין עבירות תנועה וציין כי רק הוא נוהג ברכב.

יצוין כי לא מצאתי להידרש לסוגיית חזקת הבעלות ברכב - שכלל אינה מוכחשת על ידי הנאשם - מאחר והמחלוקת אינה נוגעת לזהות הנהג או הבעלים אלא יורדת לשורשן של הראיות שהוצגו מטעם המאשימה שכאמור אין בהן די.

בנסיבות אלה כאמור מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תמציא את הכרעת הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, ה' כסלו תש"פ, 03 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.